

kan stille sig i Spidsen for en Agitation for at faa den Kontrol, der nu er med Spiritus ophævet.

Det er sagt, at man kan indføre udenlandsk Spiritus i ubegrænsede Mængder, og det ærede Medlem Hr. Fitzner sagde, at man kunde indføre helt op til 60 pCts udenlandsk Spiritus i ubegrænsede Mængder. Dette er ikke rigtigt. Det ærede Medlem tager fejl dér. Bekendtgørelsen af 26. Juli 1919 gælder endnu. I denne Bekendtgørelses § 1 hedder det: „Fra og med nærværende Bekendtgørelses Ikrafttræden kan Udlevering, Klarering af Spiritus, der indføres fra Udlandet, kun ske efter forud indhentet Tilladelse af Generaldirektoratet“. Saa staar der i § 2: „Ved Spiritus forstaaes i denne Bekendtgørelse alle under Toldlovens Løbenumre 20—22 hørende spirituøse Vædsker“. Det er i Henhold til denne Bekendtgørelse, at Staten kan kontrolere Importen af alle stærke Drikke udenfor Vinklassen, og gør det og begrænser Importen til, hvad den var i 1914, altsaa før Krigen. Der foreligger for alle Rigsdagens Medlemmer en Statistik over denne Import, sendt os fra de danske Spritfabrikker, og man vil af denne Statistik se, at Statens Kontrol har været effektiv. Det er derfor ganske urigtigt at sige, at man indfører ubegrænsede Mængder af fremmed stærk Spiritus, men torbyder dens Produktion. Man har ikke villet gaa til positivt Forbud af Hensyn til udenrigs-politiske Vanskeligheder, der kunde opstaa; men man har begrænset Indførselen til, hvad den var før Krigen. Man kan indvende, at den Begrænsning ikke er tilstrækkelig. Det skal jeg villig indrømme; jeg kunde ogsaa ønske, at man var gaaet en anden Vej, men man har ikke kunnet komme videre. Men derfor at ophæve de Restriktioner, det her drejer sig om, er der ingen Grund til, naar alle, ogsaa det konservative Folkepartis Medlemmer, erkender, at dette Spørgsmaal ikke er et blot og bart Partispørgsmaal, men et Spørgsmaal, der maa ses i Belysning af det Hensyn, der maa tages til hele Befolkningen.

Hvis man under de Forhandlinger, som formentlig vil komme om denne Sag, kan finde en bedre Form for det System, vi her har, skal jeg ikke være uvillig til at deltage i en saadan Forhandling. Det er et Forsøg, lad os sige et famlende Forsøg paa, atnaa til det rigtige Alkoholproduktionen og Alkoholforbruget vedrørende. Men hvorfor i al Verden skal vi nu styrte os hovedkuldts ud i en Venden tilbage til det, der var før Krigen, som alle maatte erkende var i højeste Grad skæbnesvangert for store

Dele af Befolkningen, og ikke vente den Tid, der er nødvendig for med Objektivitet at kunne bedømme, hvad man har indladt sig paa? Naar man ser udover Landene, der omgiver os, og ser, hvilke sørgelige Erfaringer, man dér har gjort, forekommer det mig, at vi opfordres i højeste Grad til at være varsomme med at springe fra det ene til det andet. Det er dog ikke Livet om at gøre i Løbet af nogle Uger at komme bort fra det, som dog alle i det store og hele har fundet sig veltilfredse med og til Rette med.

Naar man ser paa, hvorledes Forholdene har udviklet sig i vort Naboland Norge f. Eks., forekommer det mig, at man har god Lejlighed til at se, hvor uheldigt man bliver stillet, naar Befolkningen deles i to hinanden stærkt modstridende Partier, det ene, som sværger til Forbud, og det andet, som sværger til et Standpunkt stik derimod. Jeg fulgte meget nøje Valgkampagnen i Norge til sidste Stortingsvalg, og Stillingen var i Virkeligheden den, at man i Norge i overvejende Grad delte sig paa Spørgsmaalet for eller imod Spiritus. Et stort politisk Parti blev paa Plakater og paa anden Maade karakteriseret som Brændevinsflasken, andre Partier havde helt og holdent stillet sig paa Forbudets Side, uden at det derfor forpligtede Partiets enkelte Medlemmer til at være ædruelige. Paa denne Maade skabes der Usikkerhed og Hykleri. Jeg har mere end een Gang været Vidne til, at Folk, der hjemme i Norge svor til Forbudstanken, her i Danmark drak sig fulde. Jeg advarer paa det indstændigste det danske Folk mod at indlade sig paa noget tilsvarende. I Norge har det udviklet sig, saa vidt jeg har kunnet bedømme Forholdene — og jeg tror ikke, jeg har bedømt dem forkert —, saaledes, at store Dele af Befolkningen systematisk arbejder paa at omgaa Lovbestemmelserne. Det hele er blevet til et stærkt Stridsspørgsmaal, for eller imod; og er der noget, der kan virke ødelæggende paa et Folk, er det dog det, at man i vide Kredse med velberaad Hu overtræder de Love og Forordninger, som gives. Det er en Ulykke for et Folk, at store Dele af det ikke vil respektere de gældende Love, hvad enten man er for eller imod dem. Men her, hvor der er Tale om noget saa individuelt, noget saa personligt som det at nyde Spiritus, naar man let til saadanne Tilstande, som jeg har skildret. Det er det, jeg vil advare det danske Folk mod at blive ført ind i.

Derfor vil jeg ogsaa anbefale det høje Ting, at det, naar den Tid kommer, da der skal stemmes, stemmer imod den Ind-